

Ferencz kamarai titkárnak mondja köszönetet azon kiváló tevékenységért, melyet általában a kiállítási ügyek körül kifejtett.

És végül határozta az értekezlet, hogy azon díszes albumot, melyet a kiállítók tisztelték jellel és emlék gyanánt azon erényedelen buzgalomért, melylyel a kiállítás eszményét a város lakosságának minden rétegében népszerűsíteni és terjeszteni igyekezett Dr. Király Ferencz kamarai titkárnak, a kiállítók nevében maga Debreczen és Hajdúvármegye főispánja Gróf Degenfeld József nyújtja át, elismerése jeléül egyszerűságra a kerületi kiállítási bizottság tisztikarának is.

E határozattal egyidejűleg bizottság küldetett ki Huber József elnökielkelt azzal a megbízatással, hogy az albumot a főispánhoz átvitte, őt az értekezlet nevében, az értekezlet határozatának végrehajtása felkérje. Ezzel az értekezlet véget ért.

A dísz album.

Egy remekét képezi a hazai kézműiparunk. Leszámitva az album előlapján alkalmazzott zománcuzást, minőt oly csinnal és szilársággal Magyarországon készítenek ideig még nem tudnak, s melyet ennél fogva Stóger bécsi mintázatában kellett készíttetni: az egész album debreczeni készítmény. Mestere Dávidházi Kálmán helybeli könyvkötő, ki oly rendkívüli fáradsággal és szorgalommal, csinnal és izsellel állította ki az egész albumot, hogy bátran merjük állítani, miszerint hazai hasonnemű iutézeteinkben olyat talán, de szelbet előállítás nem volnának képesek. Az album lapjain az arcképek keretét Frics József felügyelete alatt a városi nyomda az ott szokásos díszszel állította ki; az arcképek (számszerint 73.) tulajdonok részben Goudy és Egey, részben Egey István helybeli fényképészek jóhírű műintézetében készülték.

A sötét sárga bőrrrel bevont album előlapján zománcuzott tölgy és babér koszorú között Dr. K. F. monogram felett korona. 1885 évszám, továbbá Dr. Király Ferencz családi címere és Debreczen város címere heraldikai hűséggel és színezéssel van zománcuzva dombor miben. A koszorút összefoglaló alsó szalagon, szintén emállírozva e mondat olvasható: „Emléklül a debreczeni kiállítás. A belső címlapot művészi kézi rajzal és irással Kutassi Imre könyvnyomdájának rajzolója és metszője Kleinfeller Károly készítette s ez a következő szöveget tartalmazza: „Dr. Király Ferencznek. Nem kötelessége teljesítése, — de ezenfelül, szerzett érdemeinek elismeréséül, Debreczen 1885. Tisztelői s a debreczeni kiállítók. Az album utolsó lapja pedig közli azok névsorát, kiknek arcképeit az album magában foglalja.

Ily remek munka nemcsak a készítőnek, de magának Debreczen városának is dicsőségre szolgál.

Torna-ünnepély.

Debreczen, május 31-én. A helybeli tornaegylet ifjúsága tegnap, vasárnap a nagyerdői vígadóban igen sikerült táncmulatságot rendezett saját pénztára javára. Bár a jótékony célra való tekintetből is nagyon sokan látogattak, s bár a nagyerdővígadó terme szűkösül tömve volt, a majális mégis haszon nélkül, de viccizettel járt. A jövedelem meghaladta ugyan a 400 frtot, de a tulságos kiadások csaknem 500 frtot tesznek ki. Ez azonban nem volt gát abban, hogy a felette nagyazzammal egybegyűlt ifjúság jó kedv-

A „DEBRECZENI“ TARCZAJA.

A két szerető kolostora.

A szép Normandia-ban, mielőtt az még Hódító Vilmos alatt az angolok hatalma alá lett volna lértörve, élt egy előkelő frank herceg, akinek neve volt Seigneur de Bannere. Kincseinek számát ő maga sem tudta, mások híresztelték; de valamennyi kincse között leghírhedtebb volt egyetlen leánya: Genoveva. Arcza, természetüenderek mintája, a hogy arcképe mutatja; szeméi kékek; világiók: homloka tiszta, ajkai égetők! De ő gyöngye nő volt, kinek szíve nem olyan, mint az ércztörök, mely a nap-sugárt visszaveti és gyújt vele, de maga nem melegszik, hanem olyan, mint az üveg, melyben a napsugár hét féle színre török szét. Ez a napsugár volt a szerelem s annak a bilygó napja egy ifjú lovag: Balduin troubadur, kinek hósi kardján és várázshangu lantján kívül nem volt egyéb világi birtoka; Genoveva megszerette a lovagot. S ez a szerelem tulzotti érzés volt, mert a szemere) apának a gyönyörű leányát egy szomorú lovagnak el-szeretni tilalmas.

Figyelt-e már reá; midőn kertekben sétáltál kora reggelenkint, a virágok nyílására? Láthatad, hogy a mint a nap sugárai üdvözlik a bezárt bimbókat, egyszerre kipattannak a rózsák és tulipánok; és azután kitárt kelyhe-lyvel fordulnak a nap felé? Midőn azonban a nap lealdozik, a tulipánok ujra össze-csukják a kelyheiket; de a rózsák nyilva maradnak. Mert a tulipánok a hűség, a kevelység virágai, de a rózsák a szerelem virágai. Azoknak parancsolhat a nap, ezeknek soha többé ha felb-resztette.

*) Teljesen önálló részlet a költőnek „A három árnyfény” cz. a „Nemzet”-ben most folyó regényéből. *) Dunszadag: egy régi magyar szó.

vel mulasson s e mellett a tornászok ügyes mutávtványai is kellően lekötötték a figyelmet és így ha anyagi siker nem is volt, de leg-alább általános elismerés jutalmazza a torna-egyletet! A versenytornász, mely megelőzte a táncmulatságot, kevéssel d. u. öt óra után vette kezdetét, s mindég jobban-jobban gyű-lekező közönség nézte végig. Nagy Ferencz ur, mint a tornaegylet jelenlegi elnöke, néhány rövid szóval üdvözölve egy a közönséget, mint az egyleti tagokat, a versenytornászát megnyitja. Ezután Veres Bálint titkár fel-olvassa a versenyzésre feliratkozott nevsorát s a verseny a következő sorrendben folyt le: I. Sulylemelés. Pályáztak: Csányi Benia-min. Tóth István. Hollósi Jenő. Kiss István. Első díj 1 ezüst érem, 1 drb 10 francos arany. Nyerte: Kiss István. 2. díj: 3 drb ezüst frt, nyerte: Tóth István. II. Nyújtó. Pályáztak: Debreczeni Endre, Takács Gyula, Török Imre, Muraközy Endre, Hunyadi Já-nos, Jánosy Zoltán, Pechy Gábor, Hollósy Je-nő, Nagy Kálmán, Matolcsi István, Csányi Je-nő, Kiss István, Csányi Beniamin. Az első díj-1, 1 ezüst érem, 2 drb 10 francos aranyat, 2 ezüst frt nyerte: Hollósy Jenő. A második díjat, 1 bronz éremet, 1 drb 10 francos ara-nyat, s ezüstfrtot nyerte: Nagy Kálmán. A harmadik díjat 4 drb ezüst frtot nyerte: Pe-chy Gábor. III. A korlát. Pályáztak: Debreczeni Endre, Török Imre, Muraközy Endre, Jánosy Zoltán, Hollósy Jenő, Nagy Kálmán, Csányi Beniamin, Matolcsy István, Kiss István. Az első díjat, 1 drb ezüst érem, 2 drb 10 francos arany, 2 ezüst frtot nyerte: Kiss István. A második díjat, 1 bronz érem, 1 drb 10 francos arany, 1 ezüst frtot nyerte: Jánosy Zoltán. A harmadik díjat, 4 drb ezüst frtot nyerte: Török Imre. IV. Vívás. Fel-válta versenyeztek egymással: Glück Géza, Vecsey Károly, Mészáros Mihály, Balogh Pé-ter, Jónás Emil, Hollósy Jenő. Első díj volt egy 10 francos arany, nyerte: Hollósy Jenő. Második díj volt 1 drb 5 francos arany, nyerte: Balogh Péter. Harmadik díj volt 50 drb szí-va, nyerte: Jónás Emil. V. Ló és bak. Pályáztak: Török Imre, Jánosy Zoltán, Mu-raközy Endre, Hollósy Jenő, Matolcsy István, Csányi Beniamin, Kiss István, Takács János. Az első díj volt 1 ezüst érem, 1 drb 10 francos arany, nyerte: Matolcsy István. Második díj volt 4 drb ezüst frt, nyerte Takács János. Harmadik díj volt 2 ezüst frt, nyerte: Mu-raközy Endre. IV. Karika. Pályáztak: De-breczeni Endre, Takács Gyula, Török Imre, Muraközy Endre, Hunyadi János, Jánosy Zo-lán, Hollósy Jenő, Pechy Gábor, Nagy Kál-mán, Csányi Jenő, Matolcsy István, Csányi Benia-min, Kiss István. Első díj volt 1 ezüst érem 1 drb 10 francos arany, nyerte: Csányi Benia-min. Második díj volt 1 bronz érem 3 drb ezüst frt, nyerte: Debreczeni Endre. Harma-dik díj (Tikos Gyula rögtönt díjja) 2 frt, nyerte: Takács Gyula. VII. Magas ugrás. Pályáztak Jánosy Zoltán, Muraközy Endre, Hollósy Jenő, Pechy Gábor, Csányi Beniamin, Kiss István, Takács János, Matolcsy István. Első díj volt 1 ezüst érem, 1 drb 10 francos arany, nyerte: Takács János. Második díj volt 4 ezüst forint, nyerte: Matolcsy István. Harmadik díj volt 2 ezüst frt, nyerte: Pechy Gábor. VIII. Távfugrás. Pályáztak: Török Imre, Hollósy Jenő, Jánosy Zoltán, Pechy Gábor, Muraközy Endre, Kiss István, Csányi Beniamin, Csányi Jenő, Hu-nyadi János, Takács János, Matolcsi István,

Az első díj volt: ezüst érem, 1 drb ca-s-kir. arany, nyerte: Matolcsy István. Másod-ik díj volt 3 drb ezüst frt, nyerte Csányi Jenő. Harmadik díj volt egy emlékpénz nyerte Hunyadi János. IX. Rudugrás. Pályáztak: Pechy Gábor, Hunyadi János, Csányi Beniamin, Jánosy Zoltán, Kiss István, Hollósy Jenő. Az egy drb 10 francos arany díjat nyerte: Hollósy Jenő. Általános ügyes-ségért szalagall ellátott: arany éremet nyert Kiss József. Rövid tanácskozára ültek össze a versenybírók tagjai, s azután ünnepélyesen kihirdették a már fent közölt eredményt. Versenybírók működtek ez alatt: Nagy Ferencz elnök, Gerecsy Kálmán alelnök, Domokos Kálmán, Simonffy István, Torday Gábor, Szabó Soma, Örvényi Vilmos, Dr. Varga Géza, K. Tóth Sándor, Veres Bálint titkár. A tavollevő Dané István és Veres Gézát helyre-tette Bod Ferencz. Az eredmény kihirde-tése után félórát szünet volt s csak azután kezdődött meg a vígadóban a tánc, a Ma-gyari testvérek jól szervezett zenekarának közreműködése mellett. Az első négyest 78 pár táncolta egy colomban s a közönség leg-nagyobb része a tánc alatt is a vígadó kö-rüli téren mulatott.

Ott láttuk a következő kisasszonyokat: Kiss Irén, Ujváry Ida, Szentessy Mariska, Kiss Bella, Ajtay nővérek, Peleskey Róza, Szűcs Etelka, Sütő Mariska, Smai Luiza, Sütő Er-nesztina, Mészáros Apollonia, Medgyesy Pirokka, Balogh Ágnes, Peleskey Emma, Mayer Adél, Harsányi Ilouka, Némethy Ilon, Kulcsár Etzike, Harsányi Gizella, Király Róza, Boros Mariska, Végő Róza, Szűcs Vilma, Szabó Emma, Nagy Róza, Solyom Mariska (Böször-menybő), Szarvassy Mariska, Tóth Paula, Zalai Paula, Balogh nővérek, Vértessy Ágnes, Korössy Mariska, Szombathy Erzsike, Kubai Róza, Kápröss Erzsike, Ohm Berla, Nemes nővérek, Debreczeni Irma, Borsányi Etel, Ki-rály Juliska, Robelik Anna, Farszsy Gizella, (Sárádró) Balogh Ilona, Smer Alic, Smer Emilia, Nagy Mariska, Ujváry Ilon. Asszony-ságok: Rászó Gyuláné, Nagy Ferenczue, Do-mokos Kálmáné, Balogh Ferenczné. Mihályi Jánosné, Ajtaié Szabó Papi, Fűr Kálmáné, Peleskeyné, Szell Jánosné, Szentessy Ferencz-né, Mly r Ferenczné, Boross Sándorné, Kulcsár-né, Királyné, Mészáros Károlyné, Örvényi Otóné, Medve Kálmáné, Nagy Bálintné, Zalai Markue Pongrácz Gezané, Szombathy Károlyné, Boros Ferenczné, Kubayné, Smay Samuelné, Borsá-nyí Viktorné, Jenei Miklósné, Király Jozsefné, Ormódy Lajosné, Magdich Györgyné, Tóth Sándorné stb. A jelen volt urak közül felem-lítjük: Gróf Csáky ezredes, Becsei alezredes, Rászó Gyula alispán, Király Ferencz iparka-misrai titkár, Balogh Ferencz akadémiai tanár, Kóssa Albert, Fűr Kálmán, Fazekas real isk. igazgató, Dóczi Gedeon leányisk. igazgató, Fícher Nándor az osztrák bank igazgatója, Boczkó Samuel főkapitány, Mészáros Kálmán alkapitány urakat stb. A jökevény mulatságok a hajnali órák vetettek véget.

Helyi hírek.

* Népe-eds. A máj. hó 23-tól máj. hó 29-ig terjedő hét alatt született városunkban: I. Reforátus: 15 fiú, 8 leány, — tör-vénytelen 4 fiú, 1 leány, együtt 28. Halvaszú-letett 2 fiú. Összeszülöttet 4 pár. II. Evan-gelikus: törvénytelen 1 leány. III. Róm-katholikus: törvényes 1 leány. Halvaszú-letett 1 leány. IV. Zsidó = 0. Az élve-szülöttek összes száma = 30, melyet ha ösz-

tétőg, a mi ott a ciprus fák között kopáron néz felénk. Ha oda feltudod őt vinni az öle-dben, legyen a tied örök: senki el ne vi-tassa tőled! De megpihenés nélkül, mert ha utközben egyszer megállsz, elveszited örökre.

Balduin hével kapott az ajánlaton. A drága kincset ily módon megérdemli, hogy azt az öleiben hordozva szolgálja meg, talán a szomszéd országba is kész lett volna őt el-vinni. De nem hús ézsaka, a pártfogó holdvi-lág mellett akarta ezt végrehajtani! Banneret lovag; hanem nappal, délután, mikor Foibosz legforróbb nyilait löveli alá az égből. Másnap az uri lovagúp, a hűbérek és jobbágyok mind felgyűltek a várkastély udvarára, hogy tanui legyenek, hogyan vátja be a troubadour fogadását.

Nem kell én nekem semmi kincsed, drá-gaságod, mondá Balduin az apának; egy szál patyolatöltönyben is kedves lesz nekem az én szerelmemem, ne is adj velem mást. Elhinném azt! szolt Banneret lovag, gyonyosan nevetve. Ugy még könnyebb teher volna a válladon: de csak vidd vele együtt minden hozományát, amit egy nemes kisasszony kelengyeül szokott kapni s még jobban meg-terhelte a leányát arany kőszatyukkal, násfák-ka és bogláros övekkel, a fejére is koronás pártát tett; a vállára nagy csatos borsóny palástot. Ne mondják, hogy nem rangjához illőn bázisította ki egyetlen leányát!

Megindult az ifjú troubadour kedves terhevel az utra, nyomában a násznép: az apa hűbéreseivel. Eleinte vígan ment felőre, meg-énekelt is közbe, bár kedvese óva inté: hagy-d abba, mert kifáradsz! — Nem vagy te nekem nehéz; monda troubadour; hisz te emelsz engem, nem én téged. Én téged csak a hegytetőig vislek; te engem fel a meny-orazáig!

— De amint a hegy felet meghaladta, már kezdte utjaterai a fáradtság. Bár mint törülgető arczául a verítékét törülgető ag-gódó araja patyolat kendőjével, egyre jobban

szevetünk az elhaltak számával (41), az a p a d a s = 11.

* Az atya levele. Fognak emlékezni t. olvasóink, hogy a szerencsetlen Szomráki László eseteről írván, ujdonságunkból az öreg Weinberger nevét a nyomda kihagyta s ez ál-tal az ujdonság oly értelem nyert, mintha a Szomráki László atya tudósította volna Wein-berger ar őt fenyegető veszélyről. A sajtó-hibát másnap kijavítottuk s most a következő helyreigazítást vesszük Szomráki melyen meg-szoromodott, tisztességes atyjától. A helyre-igazítás kivánt közöset tartozó kötelességünk-kert tartjuk s az így hangzik: „Tisztelt Szerkesztő ur! A „Függetlenség” 146 számá-nak zsidó világ című rovatában olvassam a „Debreczen” lapból átvett „Szomráki és Wein-berger ügyre” vonatkozó részletet, abban az mondatok hogy „miután Szomráky László el-fogatásakor atya éppen Debreczenben jár, va ószitú hogy az uzsorás hamar neszét vette az őt fenyegető veszélynek és odább állott.” Miután pedig az idézett közlemény mind azok előtt, a kik személyemet, és aggsághoz közlelő koromig tisztán megőzött jellememet közlel-ből ösmerik, kétes magyszátoakra szolgáltathat alkalmat, ugyan azért kijelentem: hogy én Debreczenben sem az állított időben, sem ezt megelőzőleg e f. évben voltam; minő fogva a „Debre-czen” és „Függetlenség” nek e részbeni köz-leményet adatainaknak s léves tudósításon alapúlonak nyílvánított. Sőt kijelentem még azt is hogy en a kérdésesügyben megveszte-getett, és szikkasztóként szerepelt vádlottat f. evi Február 15-től megtagadva s őt magamra nézve nem létezőnek tekintve helyeztem nem érde-kei. Ezek után egész tisztelettel feleikém tisztelt szerkesztő urat, miszerint előbbi kijelentésem-et, a fentebb idézett adatainak közlemények helyreigazítása tekintetéből — becses lap-jába felvenni, s ez által egyszerűságra a „Füg-getlenség” szerkesztősegének is akert kiigazi-tásra alkalmat szolgáltatni melőztásek, s mind ketten, s őt a többi lapszerkesztő urak is, ezen kijelentésen alapján jövőre ösmerjek meg egy szerencsétlen atya fájdalomát és gonoszul elvetemedet fia miatt melyen ezert keserűsé-geit. Ungvárotól 1886. Május. 29-én. Szomrá-ki István. A tettesz mindenesetre elérí a törvény szigora; válasszunkban mégis arra kér-tük a szegény atyát, ne legyen ő kegyetlenebb a törvénynél s inkább ayujtson szegedezet arra nézve, hogy kiállott büntetés után a sze-rencsétlen ifjú tehessen jóvá azt, — s mit a tarsadalmi rend ellen vétkezett! Hiszeu-női csak es gaz zsidó-uzsorás rábeszélése má-r erősebb jellemének s nagyobb rangú egyénekét is hajtott romlásba, az ifjúság pedig meg a bíró előtt is melegséget képez!

Szomráki különben ez idő szerint még éppen nem mutat javulási szándékot. Mind ő, mind büntetésa — Weinberger, a legmakacsabb ta-gadásban vannak, sőt Szomráki igyekszik ma-sokat is compromittálni. Weinberger csak nyu-nyit valót be, az „Európa”-ban, hogy a gyanus időben csakugyan találkozott Szomrákival, de tagadja, hogy pénzt adott volna neki, vagy a könyvek elikkasztásáról általában tudomása is lenne! E konok magatartással szemben a vizs-gálóbíró Lengyel Imre urnak igen szerencsés, mondhatnók — genialis ötleite támadt. Szomrákit ugyanis egy Marza nevű egyénnel zártta együvé, ki egy helybeli biztosító bank-

izzadt. „Pihenj meg!” suttogá ez. „Nem sa-bad!” felelt az vissza. Akkor elveszték. Egyre feljebb hagott, egyre jobban fáradt. Lé-lekező ke dett elfulladni, meg-meg szakadozni.

A menyasszony látta kedves arczát el-halványulni, szemeit homályba borulni. „Oh vess el az öledből, megölöd maga-dat!” riánakodott neki.

„Nem, nem, győzni fogok; l'heg az, s mind előbbre hatol.

— Csak még néhány lépés! — Csak még egy végül erőfeszítés! Már itt a hegy-tető! Az utolsó orom. Arra is fellepét, drága terhet keblére szorítva. „Győzelem! Enyim vagy!” lihgé boldogan.

S azáltal összerószakadva, egy forró sóháj-tásban kielehette lelkét; még akkor is kedvese nevét susogta. Hát s mátká, a szerető hű társ? Genoveva, a mint völegényét holtan elterülni látta, örüt sikoltással borult drága tetemeire, s azon pillanatban megszakadt a szíve. Az odaérkező apának két halottja volt ott. Ennek emlékére épült a roueni „két szerető klast-roma!”

A szivtelenség.

— Regény Pápai Imrétől. — 11. közlem.

Nem szabad neki azt a kis fehér ke-zecskét kezében tartani; nem szabad annak remegését megérezni észre venni. Mily gyer-meké! Hogy is engedhetéd át magát ily gyer-mekes elragadtatásnak. Az a parányi kis kéz bárszonyos érintése, lágy remegése hogy is hozhatta ki fáslut egykedvűségéből, rideg nyá-galmából? abból a rideg megfagyott világtól, melyben nincs napsugár, nincs virág csak si-vatag pusztaság mindenütt. Adél sem volt nyugodt; egy ki-kitörni

nál elkövetet-
sét. Ez (a v
lepett laktá
vallomást ve
Szomrákitól
k é z b e z i t
nek s z ó l
azt írja bű
jon sem m
gálóbíró kez
a legközele
nyel fog járn

* Va-
miniszterium
kosnak a m.
sából kiindu
Pü-pök-Lada
mellett a Tis
sutvonaira az
megadta.

* Hentz
dott a „Bud
készség ug
arról, hogy
pedig Debre
kezteben táv
lakó hírlapir
nek meg a
mebizást.

Die 26
satus est infan
Joseph Vinc
biibue Parre
Josephi Tosca
nissa Kortúsh
ex Sacro fonte
Henrico Belle
Herula Franci

F o r d
lett s ugyan
egy fiugyere
József, Vinc
Hentzi Lajos
József-ered
törvényes
meltóságos
azon ezred
cziska. —
lenné van te
fóvetett téu
született s
nem csak a
ellen harcolt
a magyar fe
Hortiscn csá
talán leány

* A de
ton delután
Aradra. Ve
Fábián L.
Viktor és
szolgálatot
érkezőket
Eliás Ar
hozottat, m
a társaság
dóban van
az általunk
táka be Ara
* Mily
dapesti koz
rint a jövő

készülő ind
lem megát
inkább foko
Távoza
varnak. Ad
— Le
szót halk
vagyunk —
— Ri
el — mond
át veszem
Jobb lesz o
a városba
nem marad
— Kö
Még e
hur távozo
nan nézett
alakja el ne
zött. Aztán
Lehlt a ki
nyökték a k
totta.

A tűz
kályha mel
s elmerült
A tűz
ülés is elég
henésre, el
múlt sajtá
általában s
zongó gond
san, hogy
kerében r
fogja elboc
— E
keserű mo
gyott de e
rég. Még
K. z
Eigondok
fájdalomma
— B
mokkal ve
jem bánat
lelkem be

